

Valoa kohti

Tiesitkö, että valon määrä lisääntyy tällä hetkellä monta minuuttia päivittäin? Erityisesti kevättalven hitaasti kirkastuvina aamuina huomaa kaivanneensa pimeyden murtavaa, lempeää aurinkoa.

Raamattu puhuu myös valosta – ei vain fyysisenä ilmiönä, vaan Jumalan läsnäolona, joka kannattelee ja ohjaa.

”Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeydessä, vaan hänellä on elämän valo.”
(Joh. 8:12)

Jeesuksen sanat eivät lupaa, ettei pimeyttä tulisi. Ne lupaavat, että pimeys ei ole viimeinen sana. Me vuodenaikojen vaihteluun tottuneet suomalaiset tiedämme, että aina pimeyden jälkeen tulee elävä ja virkistävä valo.

Usein valoa tulee meille myös toisten ihmisten kautta. Ystävän viesti, rukous, hiljainen halaus ja läsnäolo voi olla se säde, joka muistuttaa: et ole yksin, et ole pimeässä.

Ja joskus, ehkä yllättävimpänä hetkenä, huomaamme, että valo on ollut koko ajan mukana – vaikka olimme varmoja, että kuljimme pimeydessä.

Jenni Levänen

Orimattilan seurakunnan pappi